

NS-Nieuwsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1075

22.10.2023 (134)

Leiderschap tussen nationale gemeenschap en elitisme

van Michael Kühnen

ERNST RÖHM

Zo onomstreden als Rudolf Hess is in kringen van de nationaal-socialistische gedachtengemeenschap in de hele blanke wereld, zo omstreden is Ernst Röhm. En toch is ook de chef-staf van de SA een van de grote leiderspersoonlijkheden van het nationaal-socialisme, hoezeer hij in type ook verschilt van Rudolf Hess. Maar juist dit laat zien hoe enorm het scala aan nationaal-socialistisch leiderschap is.

Als geen ander belichaamt Ernst Röhm de grootsheid en de tragiek van de SA en daarmee van het politieke soldaatschap in het nationaal-socialisme: de chef-staf was de grote rebel, de Landsknecht-leider die alle weerstand brak, een revolutionair van nature, een strijder tegen de bourgeoisie, een soldaat van hartstocht.

Met grenzeloze toewijding en opoffering, nooit aflatende wilskracht en een onbegrensde kameraadschap tegenover zijn mannen, won hij de harten van de ruwe SA-strijders en smeedde hij de SA tot een revolutionair instrument van de partij dat de overwinning behaalde en het Derde Rijk mogelijk maakte.

Op het Overwinningscongres van de Reichspartij in de herfst van 1933 liep Ernst Röhm zij aan zij met Adolf Hitler om de doden van de beweging te eren - nooit

eerder of sindsdien had een partijkameraad deze prominente plaats en eer gekregen. Het was een symbolische uitdrukking van de dankbaarheid en erkenning van de Führer voor zijn enige duz vriend en zijn sterkste en meest succesvolle medestrijder!

Het gevechtsverbond van deze twee mannen was al heel vroeg begonnen: in de wilde dagen van 1919 in München werd de machtige Reichswehr-kapitein Röhm, die in het geheim de arsenalen bewaakte voor een nationale omwenteling en onvermoeibaar werkte aan de vorming van een revolutionaire strijdmacht voor de "Mars op Berlijn", al bevorderd door de toen nog grotendeels onbekende partijleider van de kleine NSDAP, werd partijkameraad en leidde steeds nieuwe mannen naar hun SA. Toen Röhm uiteindelijk slaagde en de verschillende revolutionaire strijdkrachten zich verenigden tot een verenigde "Deutscher Kampfbund", overreedde hij deze ook om zich onder de politieke leiding van Adolf Hitler te plaatsen. Zo werd Adolf Hitler, met de steun van Röhm, al in 1923 de sleutelfiguur van Duitslands nationale wedergeboorte en zou dat vanaf dat moment ook blijven.

Ernst Röhm, de gepassioneerde soldaat die het soldaatschap zijn rechtmatige plaats in de nationale gemeenschap wilde geven, die in principe alleen in de strijder een echt mens zag en in een soldatentroep het werktuig van de nationale revolutie, kwam niettemin eerder dan wie ook tot het inzicht dat de soldaten politiek moesten worden en zich ondergeschikt moesten maken aan een politieke leiding, een volksleider die niet alleen de strijders maar het hele volk kon meeslepen en overtuigen.

Persoonlijke ambitie was Ernst Röhm vreemd, hij vocht voor zijn doel en voor de man in wie hij de uitverkorene van het lot had herkend - de Führer Adolf Hitler!

De nationale opstand van 9 november 1923 mislukte - Ernst Röhm wist een gerechtelijke veroordeling te vermijden, ondanks zijn betrokkenheid bij de gebeurtenissen en zijn absoluut beslissende rol bij de voorbereiding van de poging tot opstand. Hij werd nog steeds beschermd door het uniform van de actieve Reichswehr-officier, die te veel wist over zijn superieuren en zijn wankelende loyaliteit aan het systeem en de geheimen van de Reichswehr. Zo kon hij blijven werken en na 1923 nam hij de leiding over van de, nu verboden, SA, als legale dekmantel daarvan creëerde hij met de Frontbann een nieuwe machtige militaire organisatie. Dit moest een nieuwe coup poging voorbereiden, maar Adolf Hitler had andere - en juiste - conclusies getrokken uit de mislukte opstand en koos voor de juridische en politieke strijd.

Trouw aan de Führer en de partij, maar vanuit zijn hele persoonlijkheid niet in staat om de juistheid van dit besluit in te zien, nam Ernst Röhm ontslag uit de

leiding van de SA en nam later militaire trainingsarbeid aan in het Boliviaanse leger. Op deze manier toonde hij zijn discipline ten opzichte van de partijleiding en de algemene politieke lijn en bewees hij een echte nationaal-socialistische leider te zijn. Hij kende zijn verantwoordelijkheid, beseftte dat anderen beter geschikt waren voor deze weg en wilde niet in de weg staan. Hij gaf alles wat hij politiek had opgebouwd op en trok zich terug tot de partij hem weer nodig had.

Eind 1930, na het grote verkiezingssucces dat van de NSDAP de op één na sterkste partij maakte en de SA onweerstaanbaar deed aanzwellen, bleek de toenmalige SA-leiding niet opgewassen tegen de noden van de nieuwe fase van de strijd - de SA raakte in een diepe crisis, net toen de partij zich opmaakte voor een serieuze strijd om de macht en dit politieke partijleger meer dan ooit nodig had. Adolf Hitler riep zijn oude vriend en medestrijder terug - en Ernst Röhm kwam onmiddellijk en zonder aarzelen. Had hij ooit uit verantwoordelijkheidsgevoel alles politiek opgeofferd en zich teruggetrokken om niet in de weg te staan, nu gaf hij zijn veilige persoonlijke bestaan op omdat de partij hem weer nodig had en de Führer hem riep! Deze beslissende jaren tot aan de machtsovername en daarna zijn de eeuwige glorie van de SA-geschiedenis geworden en zijn onlosmakelijk verbonden met de naam en de persoonlijkheid van de chef-staf.

Bij de jaarwisseling 1933/34 erkende de Führer dit in een dankwoord en nieuwjaarsboodschap die in alle Duitse kranten verscheen en prees Röhm's "onvergankelijke diensten" aan de nationaal-socialistische revolutie. Het eindigde met de woorden van de Führer:

*"Aan het einde van dit jaar van de Nationaal Socialistische Revolutie, word ik daarom opgeroepen om u te verzekeren hoe dankbaar ik het lot ben om zulke mannen als u mijn vrienden en strijdmakkers te mogen noemen. In warme vriendschap en dankbare waardering,
Jouw Adolf Hitler."*

Slechts zeven maanden later werd door de intriges van de reactie de chef-staf omvergeworpen en samen met de beste en meest loyale SA-leiders doodgeschoten. Over deze gebeurtenissen en hun evaluatie binnen onze gemeenschap van het NEUE FRONT heb ik elders al verschillende malen gerapporteerd. Dit hoort hier niet thuis, omdat het geen nieuw licht werpt op Ernst Röhm's persoonlijkheid als leider, maar leidt tot het onderwerp van de onverzoenlijke tegenstelling tussen revolutie en reactie, die altijd doodsvijanden zullen blijven - de chef-staf werd het slachtoffer van deze doodsvijandschap. Ook hij was een tragische figuur, want hij viel door toedoen van zijn eigen kameraden, in naam van de beweging die zonder hem nauwelijks zou hebben gewonnen en op bevel van de Führer, aan wie hij als vriend en strijdmakker zeer gehecht was en met wiens naam op zijn lippen hij stierf - geveld door reactionaire machinaties die te laat werden doorzien.

Op deze plaats moet er alleen nog eens kort op worden gewezen dat de chef-staf uiteindelijk gelijk had met zijn waarschuwingen en zijn ideeën, en dat de mislukking van het Derde Rijk in causaal verband stond met de tragedie van 30 juni 1934.

Ook moet er nogmaals op worden gewezen dat Ernst Röhm nooit een putsch tegen de Führer heeft gepland - de "Röhm putsch" was een putsch TEGEN Ernst Röhm en de nationaal-socialistische revolutie, die de Führer op te veel gebieden afhankelijk maakte van die reactionaire krachten in het bestuur, de economie en vooral de Reichswehr, die de eerste nationaal-socialistische volksstaat in de geschiedenis door verraad ten val brachten.

Onze onherroepelijke en hartstochtelijke inzet voor deze grote strijder en rebel, deze nationaal-socialistische leider die DE chef-staf van de SA was, mag dan controversieel blijven onder filistijnen en betweters; voor ons is het de hardste verklaring van strijd tegen de reactie en dus een eed om de Tweede Revolutie te voltooien! Onze gemeenschap van het NIEUWE FRONT heeft de sterfdag van de gerehabiliteerde chef-staf - 30 juni - uitgeroepen tot een dag van strijd tegen de reactie.

DR. JOSEF GÖBBELS

Dr. Goebbels, Reich Propaganda Leader van de NSDAP, Reich Minister for Popular Enlightenment and Propaganda en de laatste Duitse Rijkskanselier, is de derde van die historische leiders van het nationaal-socialisme die wij bijzonder vereren - opnieuw een heel ander karakter dan de partijkameraden Heß en Röhm, maar opnieuw een model en voorbeeldige nationaal-socialistische leiderspersoonlijkheid:

Naast de plaatsvervanger van de Führer, de politieke leider die zich opoffert in dienst van plicht en taak, de gepassioneerde partijwerker, en naast de chef-staf, de vitale politieke soldaat-leider die alle weerstanden doorbreekt, in opstand komt tegen een verstikkende normaliteit en bewust revolutionair tegen de minwereld, komt de briljante redenaar en propagandist die de enige ongeslagen Duitse bevelhebber van de Tweede Wereldoorlog wordt genoemd.

Dr. Goebbels was verantwoordelijk voor het moreel van het thuisfront, voor het opwekken, versterken en in stand houden van de wil om door te zetten, het plichtsbesef en de vertrouwensrelatie met de leiding van het Duitse volk - en hij vervulde deze taak met geniale, nooit aflatende wilskracht, verbeeldingskracht en onvermoeibare, zelfbewuste arbeid en voortdurende actiebereidheid. Het

thuisfront stond de Führer echter terzijde - niet alleen in de emotionele opwellingen van de grote overwinningen, niet alleen in de angstige maanden waarin de weegschaal van het lot wankelde, maar tot in de laatste dagen van het stervende Rijk - het volk werkte, vocht, offerde en stierf in vertrouwen in de leiding en in het besef van de noodlottigheid van de strijd die de toekomst van Duitsland voor lange tijd zou bepalen. Dit is in de eerste plaats de verdienste van dr. Goebbels.

Zijn onwankelbare trouw en zijn propagandistische invloed op de toekomst, waarop zijn laatste gedachten en zijn ongekende offerdood samen met zijn gezin en kinderen waren gericht, zijn hier al in een eerder hoofdstuk gemeld.

Rudolf Hess, wiens slotwoord voor het Victorie Tribunaal in Neurenberg, zijn laatste publieke optreden voordat hij levend begraven werd, culmineerde in de trotse zin: "*Ik heb geen spijt!*". - Ernst Röhm, die stierf met de woorden "*Mein Führer!*" op zijn lippen - dr. Goebbels, die in zijn laatste grote radiotoespraak op de verjaardag van de Führer in 1945 zijn geloof in Adolf Hitler uitsprak en enkele uren na hem zijn eigen offerdood stierf, waarbij zijn vrouw en kinderen hem volgden: zij allen zijn ware modellen van nationaal-socialistisch leiderschap, leefden en stierven vol trouw en offerbereidheid tot in de dood, zoals geëist in het partijprogramma van de NSDAP, in de slotzin waarvan partijleiders zich met gevaar voor eigen leven verbinden tot de vervulling van hun taak.

Geen van hen was uit op persoonlijke macht, geen van hen misbruikte die voor persoonlijke doeleinden, geen van hen verloor het contact met het volk en zijn volgelingen - ze bleven allemaal kameraden en kameraden van het volk. Zij zijn allen tragische figuren van een enorme opstand tegen de minwereld, die bij de eerste poging mislukte, en waarvan de kracht als model voor toekomstige generaties het duidelijkst blijkt uit hun uiteindelijke en totale gevolg, uit het offer van hun eigen leven.

Maar dr. Goebbels is niet alleen een rolmodel in de dood, maar ook als nationaal-socialistisch leider tijdens de eerste periode van strijd en de jaren aan de macht.

Dr. Goebbels trad halverwege de jaren twintig toe tot de NSDAP en werkte zich hardnekkig op in de partij - van kleine secretaris en onvermoeibare volksvertegenwoordiger in de West-Duitse districten, tot de functie van Gauleiter van de rijkshoofdstad, die hij zeer serieus nam en tot zijn dood behield - als veroveraar van Berlijn, de rode hoofdstad van het Rijk veroverend voor het nationaal-socialisme, tot rijkspropagandaleider, rijksminister en tenslotte kanselier bij de ondergang, was de loop van zijn lot. Hard en onvermoeibaar werken maakte deze opgang van de naamloze student en berooide academicus tot meester van de propaganda mogelijk, evenals zijn genie en zijn fijne en diep artistieke gevoel

voor de stromingen van de Duitse nationale ziel en de publieke opinie.

Propaganda was voor hem zowel kunst als wetenschap - en in beide aspecten beheerste hij het van onderaf. Hij behoorde tot de radicale, sociaal-revolutionaire vleugel van de partij en bleef zijn leven lang de meedogenloze anti-burgerlijke revolutionair die zwaar leed onder de compromissen met de reactie die het Derde Rijk na 1934 sloot; toch wankelde hij nooit in zijn trouw aan de Führer en de voorgeschreven partijlijn.

Terwijl de Führer zich tijdens de oorlog meer en meer begroef in militaire problemen, nauwelijks in het openbaar sprak en zich slechts zelden bezighield met kwesties van staats- en partijleiderschap, probeerde Dr. Goebbels, niet uit persoonlijke ambitie maar uit verantwoordelijkheidsgevoel geboren uit kennis van eigen kunnen en onvoorwaardelijke loyaliteit, deze leemte op te vullen. Hij vond het noodzakelijk dat de leider, als hij zelf het verloop van de oorlog moest bepalen, voor de tijd van de oorlog de praktische bestuurstaken aan een ander moest toevertrouwen; en hij geloofde terecht dat hij daarvoor de meest geschikte man was! Hoe slechter de situatie werd, hoe groter het verantwoordelijkheidsgevoel van de kleine dokter, die overal ter plaatse was en alle taken op zich nam die niemand anders wilde doen - hij was het die het volk tot het einde toe tegemoet trad, naar de gebombardeerde steden ging en met de verbitterde bomslachtoffers sprak en hen tot nieuw enthousiasme aanwakkerde - hij nam de verantwoordelijkheid voor de civiele luchtverdediging op zich, kreeg na 20 juli 1944 vrijwel onbeperkte bevoegdheden. juli 1944 met vrijwel onbeperkte bevoegdheden als commissaris voor de totale oorlogsinspanning en uiteindelijk - veel te laat - bij testament van de Führer benoemd tot Rijkskanselier van de opvolgingsregering.

Maar alle bevoegdheden voor hem waren te weinig en kwamen te laat. Dr. Goebbels zette zich uit alle macht schrap tegen de ondergang, maar zijn macht was niet voldoende - hij streefde niet naar het ambt van minister van Buitenlandse Zaken, of zelfs kanselier, om zichzelf op de voorgrond te dringen, maar omdat hij geloofde dat hij het tij van het lot nog kon keren. Maar hij kreeg geen kans om het te proberen. Zolang het Reich nog de macht had om zijn eigen lot geheel of gedeeltelijk vorm te geven, bleef dr. Goebbeis de spreekbuis van de partijlijn en het regeringsbeleid, zonder eigen uitvoerende macht buiten de propaganda - en toen hij steeds meer volledige bevoegdheden kreeg, was het te laat voor zelfstandig beleid.

De revolutionair die in zijn ondergang Rijkskanselier werd, bood Stalin in de paar uur van zijn bewind, met een beroep op een komend radicaal socialistisch, verenigd Europa onder gezamenlijk Duits-Russisch leiderschap, een eenzijdige wapenstilstand en een omkering van bondgenootschappen aan, maar het was te

laat - het was een laatste gebaar van het beleid dat deze grote revolutionair lang als juist had beschouwd, maar het Reich was ten onder gegaan, het kon de Russische "Vozd" ("Führer", zoals Stalin liever werd genoemd) niets meer aanbieden. Na een paar uur wachten en een tijdelijke wapenstilstand in Berlijn kwam de afwijzing van het Duitse aanbod en de eis van onvoorwaardelijke overgave uit Moskou. De laatste Rijkskanselier ging zijn dood tegemoet - vrijwillig gevolgd door zijn familie: zijn vrouw verklaarde voor zichzelf en namens haar kinderen dat een leven in een onderworpen naoorlogs Duitsland zonder de Führer en de nationaal-socialistische staatsmunt ondraaglijk, zinloos en waardeloos was.

En zo is het gekomen! Wat alleen waarde en betekenis kan geven aan het leven in de huidige minwereld van de FRG-maatschappij is de onvermoeibare strijd en de totale persoonlijke inzet tegen het systeem en de wereld van de overwinnaars, waarvoor het voorbeeld, het leven en de houding van Dr. Goebbels, de kleine dokter met het onverschrokken hart, ons de kracht geeft!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Sechzig Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Weltgeschichte. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Maßnahmen von Massenmord, Vertreibung, Verfolgung und Verlesung haben nicht ausgereicht, das Klein- und große Volk des deutschen Reiches Adolf Hitler zu vernichten.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin arbeitslos, Verfolgte- und Kammgenossen werden weiterhin an Schulen im Kampf um die Erlaubnis unserer Väter zu kämpfen.

Die Bewegung der Welt ist nicht zu stoppen, aber die Größe des deutschen Volkes ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der nationalsozialistische Kampf ist ein Kampf, der die Welt zu einem neuen Volk (V) zu bringen, seine Mittel und Einrichtungen, Überlebende und Kammgenossen.

Ob "Hitler" oder "Stalini", ob im Wahlkampf oder im Wahlkampf, ob auf Propagandaplakaten, in der Luft oder auf dem Bildschirm, ist es immer die gleiche Aufgabe: Adolf Hitler Nationalsozialisten zu vernichten!

Hitler Hitler
Gottfried Lauch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

NS-Nieuwsbulletin
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (132)

Front Report
Interview met Molly

Deel drie

NSDK: Uw huidige projecten zijn duidelijk filosofisch en kunstgerelateerd.

Gedieve uw mening te geven over de impact van dergelijke onderwerpen in de politiek.

Molly: Ik probeer nog steeds de fotografie bij te werken, maar ik heb me vooral geconcentreerd op Adolf Hitler en het Leger van de Mensheid (www.movingthecentent.com/ truth.htm). Ik ben nu bij 21 pagina's, en ik heb nog zoveel meer te doen. Het bescheiden van WO II is een absoluut misprijzeld van informatie. Je zoekt informatie over één ding en vindt nog twee dingen om te onderzoeken. Het voelt een beetje aan alsof je een archeoloog bent, die het begraven verleden opgraaft. Een verleden dat men liever niet aan het licht wil brengen. We kun-

the **NEW ORDER**

Number 179 (1975) Printed 1975 April 26, 2017 (132)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and re-education.

Whether "Hitler" or "Stalini", whether in election battles or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitler Hitler!
Gottfried Lauch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

De NSDAP/AO is de grootste ter wereld Nationaalsocialistische propagandaleverancier!

Gedrukte en online tijdschriften in vele talen

Honderden boeken in vele talen

Honderden websites in vele talen

SS Defender against Bolshevism
by Reichsführer SS Reinhold Emsdorfer
FOR DANMARK! MOD BOLSCHEVISM!
Translated from the SS Original

Julius Streicher, Der Millionen Fettes Book
The Poisonous Mushroom
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reinhold Emsdorfer
Hitler in Italy
HITLER in ITALIEN
English / German / Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild
English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!